

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **V. V.**, zast. **L. V.**, proti žalovaným: **a) Česká národní banka**, Na Příkopě 864/28, Praha 1, **b) Český telekomunikační úřad**, Sokolovská 58/219, Praha 9, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu a nezákonnému zásahu správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2022, čj. 3 A 3/2022 - 21, o námitce podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu Mgr. Ondřeje Mrákoty, prof. JUDr. Zdeňka Kühna, Ph.D., LL.M., S.J.D. a doc. JUDr. Pavla Molka, Ph.D.,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu Mgr. Ondřej Mrákota, prof. JUDr. Zdeněk Kühn, Ph.D., LL.M., S.J.D. a doc. JUDr. Pavel Molek, Ph.D. **n e j s o u** vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 10 As 121/2022.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 10 As 121/2022 žalobce (dále jen „stěžovatel“) v podání ze dne 14. 6. 2022 namítl podjatost soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty, prof. JUDr. Zdeňka Kühna, Ph.D., LL.M., S.J.D. a doc. JUDr. Pavla Molka, Ph.D. s odůvodněním, že senát ve složení uvedených soudců v usnesení č. j. 10 As 121/2022 - 39 dospěl k závěru, že kasační stížnost nemůže být zjevně úspěšná a vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti. Tímto postupem podle stěžovatelova mínění dal uvedený senát najevo, že se Nejvyšší správní soud chce jako „*státní instituce pouze obohatit na úkor žalobce, z politických důvodů hodlá odmítnout podanou kasační stížnost a nadále pokračovat v politické perzekuci.*“

[2] K uvedené námitce se vyjádřili výše označení soudci, jimž byla věc podle rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu přidělena k projednání a rozhodnutí tak, že stěžovatele znají pouze ze své úřední činnosti a nemají žádný poměr k věci ani k účastníkům řízení.

[3] Záruka rozhodování věci nezávislými a nestrannými soudci patří mezi součásti práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a nestrannost soudce je rovněž jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a důvěry občanů v právo a právní stát podle čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky.

[4] Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům). Kategorii nestrannosti je však třeba vnímat i v rovině objektivní. Za objektivní nelze považovat to, jak se nestrannost soudce subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), ale to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci nikoliv nezaufatý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodovat o této otázce se však musí na základě hlediska objektivního (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 370/04).

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný; vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci je tudíž možné jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaufatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16). Soudní řád správní proto také v § 8 odst. 5 vyžaduje, aby námitka podjatosti byla odůvodněna a aby byly uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je podjatost dovozována.

[7] V projednávané věci stěžovatel namítá, že podjatost spatřuje ve způsobu rozhodování senátu, tedy v tom, že z důvodu zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti nevyhověl stěžovateli návrhu na osvobození od soudních poplatků a současně jej vyzval k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti. Ze stěžovatelovy námítky je tudíž zjevné, že nesouhlasí s tím, jak senát rozhodl o jeho návrhu (na osvobození od soudních poplatků) a jak posuňoval v řízení o jeho kasační stížnosti.

[8] Nejvyšší správní soud však musí zdůraznit, že z výše citovaného § 8 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že okolnosti, které spočívají v postupu soudce (senátu) v řízení o projednávané věci nebo i v jeho rozhodování v jiných věcech, nejsou (samy o sobě) důvodem k jeho vyloučení. Lze doplnit, že rozhodováním v předchozím řízení je podle tohoto ustanovení třeba rozumět podíl soudce na rozhodování stejné věci u nižšího stupně, nikoliv jiné soudní věci, i když se týká stejných účastníků řízení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18). O takový případ rozhodování se však v nynější věci ani nejedná.

[9] Tudíž stěžovatelovo tvrzení o podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu Mgr. Ondřeje Mrákoty, prof. JUDr. Zdeňka Kühna, Ph.D., LL.M., S.J.D. a doc. JUDr. Pavla Molka, Ph.D. pro jejich postup v řízení (spočívající v nepřiznání

pokračování

osvobození od soudních poplatků a ve výzvě k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti) nemůže založit důvody pro pochybnosti o jejich nepodjatosti. Z obsahu podání, jímž stěžovatel námitku podjatosti uvedených soudců uplatnil, nelze dovodit konkrétní vztah uvedených soudců k projednávané věci či účastníkům řízení.

[10] S ohledem na výše uvedené skutečnosti tudíž dospěl čtvrtý senát Nejvyššího správního soudu k závěru, že v posuzovaném případě nejsou naplněny podmínky pro to, aby výše jmenovaní soudci byli vyloučeni z projednání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 10 As 121/2022. Z uvedených důvodů rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. července 2022

Mgr. Petra Weissová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Kopáčková